BAĞIMSIZLIK
DEMOKRASİ
SOSYALİZM
İÇİN

GÖREV

15 günlük gazete Sayı: 11 2 Eylül 1977 150 kuruş

GÖREV okurlarıyla daha güçlü

Gazeteniz GÖREV gün geçtikçe yaygınlaşıyor. Fabrikalarda tezgah başlarında, gecekondu mahallelerinde, köylerde onbinlerce sürekli GÖREV okuyucusu var. GÖREV okuyucuları, basit birer gazete okuru da değiller. Gazetelerine yönelen baskıları hep birlikte göğüslüyorlar. Bağış yapıyorlar. Gazetelerine haberler, fotoğraflar gönderiyorlar. Yurdun dört bir yanından öyle bol, öyle güzel malzemeler geliyor ki, GÖREV'i hazırlarken hangilerini seçeceğimiz konusunda güç karar veriyoruz.

GÖREV'in böylesine tutunması, böylesine sevilmesi işçi ve emekçi sınıfların sömürü ve baskıya karşı duydukları hıncın ve mücadele azimlerinin bir göstergesi oluyor.

GÖREV, kitlelerden aldığı güçle bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde üzerine düşen görevleri yerine getirecektir.

TİP İl Temsilcileri Toplantısında konuşan Genel Başkan BORAN:

"ÖRGÜTLÜ BİRLEŞİK GÜÇ YENİLMEZ"

Genel Başkan Behice Boran TİP İl Temsilcileri Toplantısında konuşurken

● TÜRKİYE'NİN ÇEŞİTLİ BÖLGELERİNDEN GELEN TİP'Lİ İL VE İLÇE YÖNETİCİLERİ FAŞİZME KARŞI MÜCADELE SORUNUNU GÖRÜŞTÜLER.

Türkiye İşçi Partisi Beşinci İl Temsilcileri Toplantısı 28 Ağustos Pazar günü Ankara'da toplanmıştır. "Anti-faşist mücadele ve Partimiz" gündem maddesinin görüşüldüğü toplantının açış konuşmasını Genel Başkan Behice Boran yapmıştır.

Toplantının daha sonraki bölümünde, Türkiye'nin çeşitli il ve ilçelerinden gelmiş olan temsilciler anti-faşist mücadeleye ilişkin görüşlerini dile getirmişlerdir. Temsilciler, anti-faşist mücadelede demokratik güçlerin eylem birliğinin tabanda ve somut eylemlere dayalı olarak gerçekleşeceğini belirtmişler ve bölgelerinde bu alanda oluşan çeşitli güç ve eylem birliklerinin örneklerini vermişlerdir.

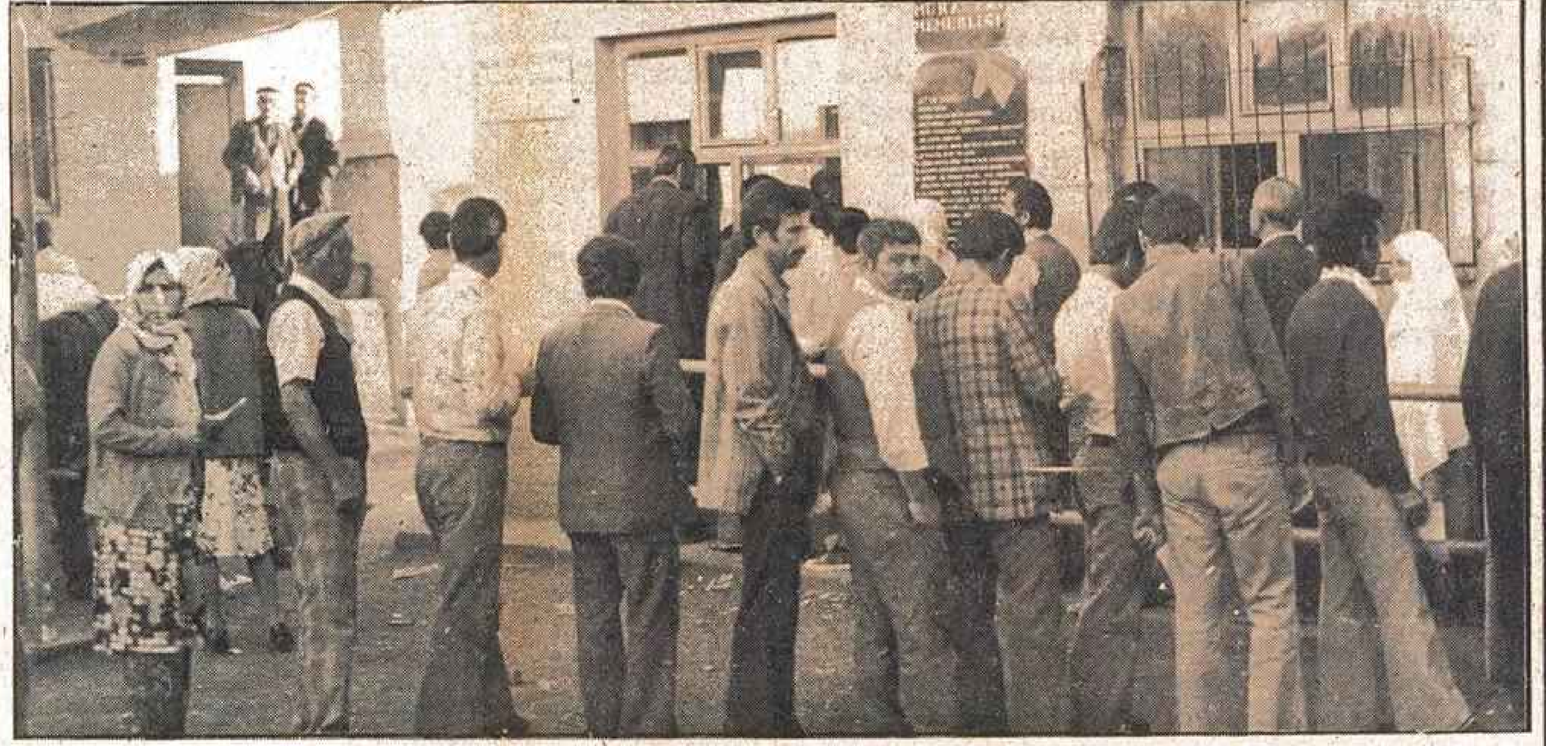
İl Temsilcileri Toplantısı, Genel Başkan Behice Boran'ın kapanış konuşmasıyla sona ermiştir.

BORAN'IN AÇIŞ KONUŞMASI

TİP Genel Başkanı Behice Boran, toplantıyı açış konuşmasında, Türkiye'de emek-sermaye çelişkisine dayanan

(Devamı sayfa 4'de)

Karaborsa aldı yürüdü

Emekçi halk zaruri ihtiyaç maddelerini temin için saatlerce kuyruk beklemek zorunda

MC emekçi halkımızın ekmeği ile oynuyor

HÜKÜMET HANGİ MADDELERE ZAM YAPILACAĞINI ÖNCEDEN İLAN EDEREK KARABORSACILARIN, İSTİFÇİLERİN EKMEĞİNE YAĞ SÜRÜYOR.

Büyük sermayenin kontrolundaki Türkiye ekonomisi, gün geçtikçe batağa saplanıyor. Döviz yetersizliğinden temel ilaçlar ve son derece hayati bazı maddeler ithal edilemezken, dışa bağımlılığın sorumluları patronlar ve onların iktidarını, yabancı ülkelerde kurulu özel tefeci şirketlerle yüksek faizli kredi anlaşmaları peşindeler. Dış ticaret açığı, dış borçlar görülmemiş düzeyde. Sanayiciler ve "iş adamları" gün bugündür deyip, hükümete muhtıra üstüne muhtıra veriyorlar. Yeni zamlar ve ücretlerin dondurulmasını istiyorlar.

Bu keşmekeş, bu ardı ardına patlak veren zamlarla dolu şu günlerde, karaborsacılık, istifçilik de alıp yürümüş durumda. Hangi maddelere zam yapılacağı önceden ilan ediliyor. Bu durumda, karaborsacılar malları piyasadan çekip stoklamaya başlıyorlar. Zam söylentilerinin çıkmasıyla beraber ortalıktan çekilen maddelerin sayısı da artıyor. Bugün artık, benzin, mazot, tüp gaz bulmak adeta olanaksız.

Geri kalmış kapitalizmin batağında çırpınan Türkiye, zamlar, kuyruklar ülkesi durumunda. Emekçi kitleler artan hayat pahalılığı karşısında dayanmanın sınırına gelmiş bulunuyor.

Yoklar ülkesi Türkiye

ELEKTRİK YOK
SU YOK
MAZOT YOK
İLAÇ YOK
ÇİMENTO YOK
TÜP GAZ YOK
KAHVE YOK
DÖVİZ YOK
DEMİR YOK

PAHALILIK, SÖMÜRÜ VE BASKI İSE GİTGİDE BOLLAŞIYOR

İhtiyar nineler bir kilo ucuz et için sabah erkenden nöbete giriyorlar.

BAŞYAZI

30 AĞUSTOS

TRT'nin bütün bayramlar için yıllardır kullandığı kalıplaşmış bir haber verme biçimi var: "Falanca bayram bütün yurtta — şimdilerde buna birde yavru vatan veya Federe Kıbrıs Türk Devleti cümleciği ekleniyor — bütün yurtta ve yavru vatan Kıbrıs'ta törenlerle kutlandı. Tören alanında şeref direğine bayrak çekildikten sonra filanca kişi merasim kıtasını denetledi; Söz alan hatipler günün anlam ve önemini belirten konuşmalar yaptılar. Tören daha sonra yapılan geçit resmiyle son buldu." Bundan sonra da törene katılanlar arasında şunlar vardı denerek hükümet ileri gelenleri ile omuzu kalabalıklar bir bir sayılır. Bayramların adları, kutlama yerleri, katılanlar değişebilir; ama bu kalıplaşmış ifade üç aşağı beş yukarı birbirinin aynıdır, değişmez. Değişmesine gerek de yoktur. Çünkü kutlama olarak yapılanlar ve söylenenler değişmez; Aynı kanıksanmışlık içinde yinelenir durur.

30 Ağustos zaferinin, milli kurtuluş savaşında halkımızın, yurdun ta içlerine kadar giren emperyalizme bağlı düşman ordusunu kesin yenilgiye uğratıp zafere eriştiği günün geçen haftaki yıldönümü de diğerlerinden farklı olmadı. Olmasına da olanak yoktu. Bırakınız kutlamayı, nerdeyse unutmak ve unutturmak daha fazla işlerine gelecekti.

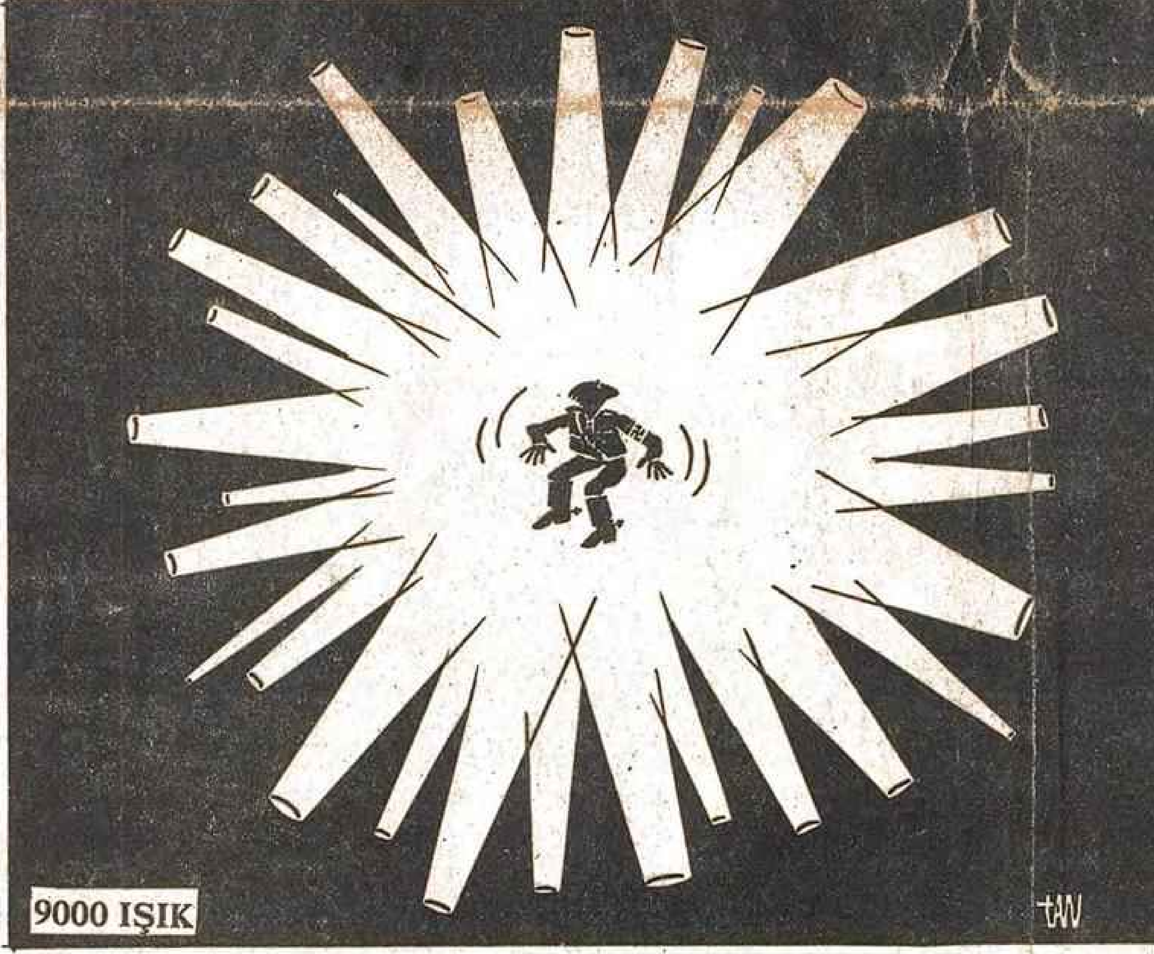
Gerçekten ulusal bağımsızlık konusunda, emperyalizm ve kendilerine karşı milli kurtuluş savaşı verdiğimiz emperyalist yedi düvel konusunda söyleyecek neleri olabilirdiki? Zaferden yarım yüzyıl sonra, aman versinlerde şartları ne olursa olsun diyerek neredeyse açık açık kapitülasyonları ve düyun-u umumiye'yi geri getirecek biçimde ele güne avuç açıp borç isteme durumunda değilmiyiz; bir çok meselemiz Amerikanın iki dudağı arasında değil mi; Ya topraklarımızdaki üsler, ikili anlaşmalar..

Bugünkü nesnel durumları, 30 Ağustos zaferi sırasında İstanbul Saray çevresindekilerden, İngiliz Muhibbanı Cemiyeti ile Amerikan mandası taraftarlarından, Vahdettin ve Ferit'lerden farklı olmayanların bu zaferle ilgili olarak içten, yürekten söyleyecekleri ne olabilirki?

Ama Türkiye bunlardan ibaret değil elbet. İşçiler emekçiler, bağımsızlıktan demokrasiden sosyalizmden yana olanlar, yurtseverler, ilericiler, demokratlar, sosyalistler, bugünkü durumdan çıkarı olan bir avuç kişinin yanında ulusun büyük çoğunluğu var karşılarında. Onlar resmi törenlerde söz alıp konuşamıyorlar, hatta tören alanına bile sokulmuyorlar ama 30 Ağustos gerçek anlamıyla onlarla yaşıyor. Emperyalizme ve faşizme karşı atılan ve atılacak her somut adımda, her toplantıda, her harekette, bağımsızlık demokrasi sosyalizm mücadelesinin her safhasında bir kez daha kutlanıyor.

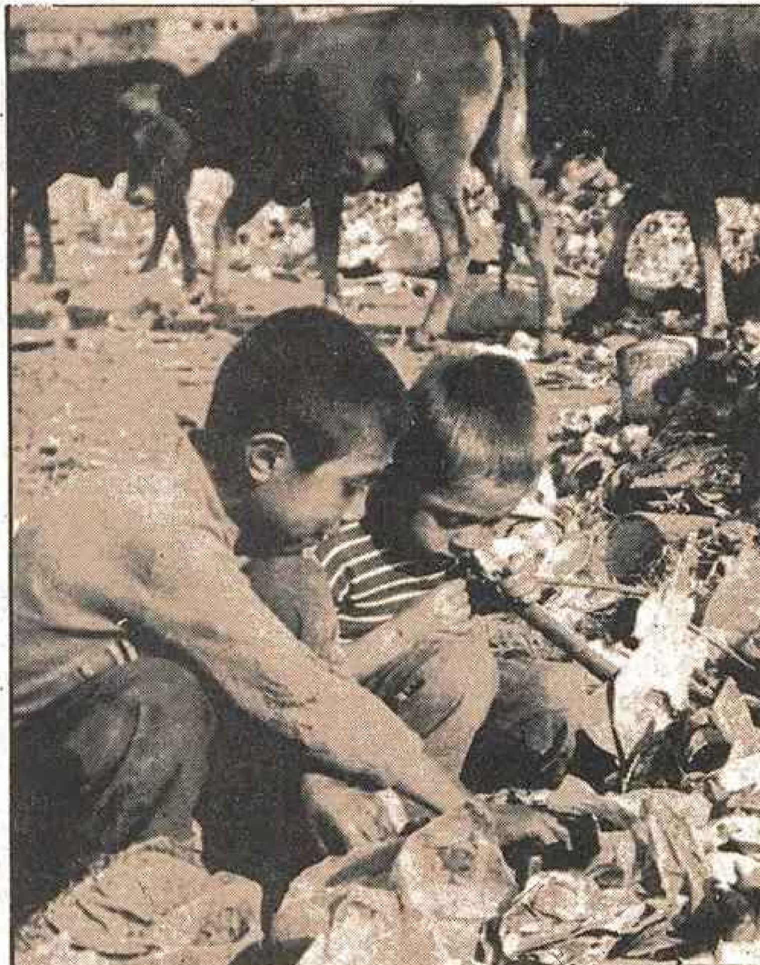
Bağımsızlık bayrağı işçi sınıfımız ve emekçi yığınların ellerindedir; yurtseverlerin, ilericilerin, demokratların, sosyalistlerin ellerindedir. 30 Ağustos'un gerçek sahipleri kutlayıcıları bu ülkede vardır ve 30 Ağustos onlarla yaşamakta, onlarla kutlanmaktadır.

Nihat SARGIN

Salgın hastalıklardan ölenlerin çoğunluğunu emekçi çocukları oluşturuyor

Bulaşıcı hastalıklar giderek yaygınlaşıyor

Ankara'nın Çöplük Mahallesinin emekçi çocukları. Tek oyuncakları çöpler.

ANKARA'DA TUZLUÇAYIR'IN YAKININDAKİ ÇÖPLÜK MAHALLESİNDE OTURAN ÜÇBİN EMEKÇİ HER AN SALGIN HASTALIK TEHLİKESİ İLE KARŞI KARŞIYA

Ülkemizde gerici iktidarlar tarafından yaratılan son derece kötü koşullar salgın hastalıkların da kaynağı haline gelmiştir. Geçtiğimiz haftalarda başgösteren bağırsak hastalığının, kolera olup olmadığı üzerinde durulurken Ankara Belediye Başkanı Vedat Dalokay ve TÜS-DER tarafından yapılan açıklamalarda "ülkemizde kolera olduğu" belirtilmiştir. Ancak MC iktidarı ve onun sözcüleri "kolera olduğuna dair haberleri" yalanlamaya devam etmektedirler.

SALGIN NASIL BAŞGÖSTERDİ

Önce Güneydoğu illerimizde başgösteren bağırsak hastalığına İstanbul'da rastlanan tifo olayı eklenince, salgın ansızın günün en aktüel konularından biri haline geldi. İlerici basının gösterdiği çaba sonucu, Ankara'da bir yurttaşın kolera mikrobu taşıdığı ve karantina altına alındığı saptandı. İstanbul'da Şirinevler tedavi ve teşhis kliniği yöneticisi ve sağlık uzmanı Yıldız Alptekin "ortamın kolera hastalığı için son derece elverişli" olduğunu açıkladı. Görev muhabirlerinin konuya ilişkin yaptığı araştırmalar sonunda İstanbul'da salgın bölgesi olan mahallelerde ortaya çıkan hastalık kaynakları ve eksik önlemler şöyle özetlenebilir:

(Devamı sayfa 4'de)

BİR ÇOCUĞUNU KAYBETMİŞ ÖTEKİNİ KURTARMAYA ÇALIŞIYOR AMA AŞI YOK!

Çaresiz baba

Beş aylık çocuğunu bağırsak hastalığından kaybeden bir DERBY plastik fabrikası işçisi, diğer çocuğunu ölümden kurtarmak için aşıya getirmiş. Ancak aşı yok. Bu yüzden çaresizlik içinde. Neden hep çaresiz kalanlar, çocukları bulaşıcı hastalıklardan ölenler işçiler, emekçiler oluyor? Neden ortaçağ artığı bulaşıcı hastalıklar yoksul gecekondu semtlerinde başgösteriyor? Neden aşı bulunmuyor?

ÇARK

1 Eylül Barış Günü ve İşçi sınıfı

Alman faşizminin İkinci Dünya Savaşı'nı başlattığı 1 Eylül günü, tüm dünyada Barış Günü olarak anılmakta, değerlendirilmektedir.

Savaşa karşı barış mücadelesinin de başını işçi sınıfı çekmektedir. İşçi sınıfı ve emekçi halklar neden barıştan yanadırlar? Nasıl bir barışı arzulamaktadırlar?

Uğrunda mücadele verilen barış, ezenlerle ezilenler, sömürenlerle sömürülenler arasında barış değildir. Karşıt sınıflar arasında barış olmaz. Mücadele olur. İşçi sınıfı, politik hareketi öncülüğünde ve doğal yandaşları emekçi kitlelerle birlikte sömürüye ve baskıya karşı demokrasi ve sosyalizm için mücadele verirken, kardeş halklar arasında barış ve dostluğu, emekçi halklar arasındaki barış için de savaşır.

Sömürücü sınıfların birbirlerini yeme politikaları içine emekçi sınıflar nasıl çekilmişlerdir? Neden aralarında hiç bir çatışma, çıkar çelişkisi olmayan kitleler birbirlerini kırmışlardır?

Bunun nedeni, sömürücü sınıf burjuvazinin emekçi kitleler üzerinde uyguladığı ideolojik baskı ve şartlandırmadır. Bir burjuva ideolojisi olan şoven milliyetçilik, halkları birbirine düşman etmek için kullanılmıştır. "Ulusal çıkarlar", "üstün ırk", "büyük devlet olacağız" aldatmacalarıyla, kitleler kandırılmış, kardeş halklar birbirlerine düşman kılınmıştır. Savaşa karşı direnenler, toplama kamplarına doldurulmuş, öldürülmüştür. Bu nedenle barış için mücadele, faşizme karşı mücadelenin de önemli alanlarından biri olmuştur.

İşçi sınıfının siyasi örgütlenmesinin gelişmiş olduğu, emekçi kitlelerin savaşın asıl sorumlularını gördüğü ülkelerde, bu savaşlarda silahlar sömürücülere karşı dönmüş, ve 1. Dünya Savaşı'nın sonunda dünyanın ilk sosyalist devleti, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği oluşmuştur.

Savaşlar, burjuva politikasının başka araçlarla devamıdır. Ülkeler arası savaşlar, ezen ve sömüren sınıfların pazar ve sömürü alanlarını genişletmek için zor kullanmaları silah kullanmaları demektir. Emperyalizm çağında, bu amaçla iki büyük savaş çıkartmıştır sömürücüler.

Emperyalistler, sömürücüler arasındaki savaşlar ne denli haksızsa, ezenlere, sömürenlere karşı emekçilerin verdikleri savaşlar o denli haklıdır, kutsaldır.

Büyük emperyalist devletlerin baskısına karşı verilen ulusal kurtuluş savaşları, haklı savaşlardır.

Barış mücadelesi, özünde bir sınıf mücadelesidir. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinden soyutlanamaz.

Kalıcı ve adil bir dünya barışına bu uğurda mücadele edilerek, silahsızlanma sağlanarak ve tüm dünyada emperyalizmin ve sömürünün kökü kurutularak varılacaktır.

GÖREV

Kartal'da demokratik güçlerin eylem birliği:

MESS grevcileri için Kartal'da düzenlenen gece çok başarılı oldu

Gecede TİP ve CHP Kartal ilçe örgütlerinin dayanışma mesajları uzun uzun alkışlandı.

GÖREV HABER MERKEZİ

27 Ağustos gecesi, İstanbul'da Kartal'da aydınlık bir gece yaşandı. MESS'e karşı direnen onbinlerce maden işçisinin yüreği bu gecede attı. Dayanışmanın ve kardeşliğin tüm sıcaklığıyla...

TÖB-DER Kartal şubesinin 'MESS grevindeki metal işçileriyle dayanışma" amacıyla düzenlediği geceyi, üç bini aşkın işçi, emekçi, aydın izledi. Dayanışma toplantısı, disiplini, coşkusu ve yüksek düzeyiyle gerçekten örnek bir toplantıydı. Gecenin açış konuşmasını yapan TÖB-DER Kartal şube başkanı, şube başkanı, gecenin hazırlanmasında emeği geçen tüm örgütlere ve bu arada CHP ve TİP Kartal İlçe Örgütlerine teşekkür etti ve "öğretmenlerin, işçi sınıfının yanında olduğunu" bir kez daha vurguladı.

Demokratik güçlerin eylem birliğinin somut bir örneği olan gecede, İşçi Kültür Derneği Korosu ve Folklor Ekipleri devrimci marşlar ve halk oyunları sundular.

İşçi sınıfının devrimci sanatçıları, şiirleri, konuşmaları ve türküleriyle gerçek bir sanat gösterisi sergilediler.

Genco Erkal'ın Nazım'dan okuduğu şiirler, hep bir ağızdan tekrarlanırken, Rahmi Saltuk'un türkülerine katılan binlerce kişilik koro gecenin görkemini daha da arttırıyordu.

Türkiye Yazarlar Sendikası adına konuşan ünlü ozan Şükran Kurdakul, yazar Demirtaş Ceyhun ve Yusuf Ziya Bahadınlı dayanışmanın önemini vurguladılar.

Geceye İstanbul'un çeşitli bölgelerindeki fabrikalardan, demokratik kuruluşlardan ve sendikalardan dayanışma mesajları geldi. CHP ve TİP Kartal İlçe Örgütlerinin dayanışma mesajları uzun uzun alkışlandı.

TÖB-DER Kartal Şubesinin düzenlediği geceyi üçbinden fazla işçi, emekçi, aydın büyük bir çoşkuyla izledi.

MESS patronları kendilerini ele verdiler

MESS'çi patronlar gizli toplantılarında aldıkları kararlar uyarınca sermaye basını aracılığıyla grev kırıcılıklarını daha da hızlandırdılar. Metal işkolunda Maden-İş'in sürdürdüğü grev uzadıkça ellerindeki stoklar tükenmeye başladı, gerçek bunalım içine girdiler. Dayanacak güçleri azaldı.

Bu yüzden, Maden-İş'le dayanışma içine giren demokratik kuruluşları, bu haklı ve yasal eylemlerinden dolayı ihbar etmeye, dayanışma kampanyasını Maden-İş'e karşı bir yıpratma aracı olarak kullanmaya çalışıyorlar.

MESS'çi patronları ele veren bir diğer açıklama da geçtiğimiz günlerde sermaye basınına manşet oldu. Açıklamaya göre, süren grevler "günde 100 milyon üretim kaybına (patronların günde 100 milyon zarar etmesine diye anlayın) ve ayda 200 milyon ücret kaybına yol açmaktadır." Kendilerini acındırmak isterken, hırsızlıklarını ortaya koyuyorlar. Sömürüyü ortaya koyuyorlar. Ayda üç milyarlık değer yaratan işçilerin bunun ancak onbeşte birini ücret olarak aldıklarını itiraf ediyorlar.

MESS patronlarına acısak mı dersiniz?

Tuğla ocaklarında genellikle ailece çalışan emekçiler yarınlarından emin değiller.

Tuğla ocaklarında yoğun bir sömürü sürüyor

GÖREV (Eskişehir)

Eskişehir çevresinde bulunan 100'den fazla tuğla ocağında yoğun bir sömürü sürmektedir. Özellikle yaz aylarında küçük yaşta okul çocuklarından genç kızlara, yaşlı kadınlara varıncaya değin yüzlerce işçi, sigortasız, güvencesiz çalıştırılmaktadır.

Tuğla ocaklarının en yoğun olduğu Yeşiltepe semtinde 40'a yakın işletme vardır. Bu işletmelerde, bir işçi eğer günde 1.000 tuğla üretebilirse, ancak 120 lira gündelik alabilmektedir. Bunun için de, sabahın erken saatlerinden akşama kadar durmak bilmeden çalışmak gerekmektedir. Tuğla ocağının sahibi ise, bu bin tuğladan 750 lira kazanmaktadır. Bir ocakta, günde 15 bin tuğla çıkmaktadır.

Tuğla ocaklarında çalışan işçiler, durumlarını şöyle anlatıyorlar: "Biz zaten yoksul insanlarız, çoğumuz işsiziz ve yazları da burada çalışırız. Patron çok azımızı sigortaya bildirir. Sigortalı sayısı yüzde 20'yi geçmez. Kadın, erkek, çoluk, çocuk, ailece burada çalışarak geçimimizi sağlamaya çalışırız."

Ocaklarda çalışan çocuk işçiler ise, büyüyünce ne iş yapmak istedikleri kendilerine sorulduğunda şu cevabı veriyorlar:

"Ne olmak istediğimiz önemli değil, ama herhalde çoğumuz büyüyünce tuğla ocaklarında mevsimlik işçi olacağız."

Sigortasız, sendikasız gelişme çağındaki bu çocukların, zayıf vücutlu genç kadın ve kızların son derece güç koşullar altında bu ocaklarda çalıştırılmaları ve resmi makamların, SSK'nın tüm bunlara seyirci kalması acımasız sömürü düzeni demek olan kapitalizmin gerçek yüzünü en açık biçimde sergilemektedir. Oturduğumuz evlerin duvarlarını oluşturan her tuğlada, küçük çocukların, genç gelinlerin, anaların, kanı ve teri, acımasızca sömürülen emeği yatmaktadır.

Bin tuğla yapan bir işçi 120 lira gündelik alırken patron bu bin tuğladan 750 lira kazanıyor

Keramik-İş'li grevcileri sonuna kadar direnmeye kararlılar.

Keramik-iş'in Veziroğlu grevi başarıyla devam ediyor

İstanbul Veziroğlu Beton Mamulleri fabrikasında DİSK'e bağlı Keramik-İş sendikasının yürüttüğü grev işveren tarafından kırılmaya çalışılmıştır. Bu amaçla işveren fabrikaya jandarmayı getirmiş ve yeni işçi almaya kalkışmıştır. Fabrikada güçlü mücadele sonucu ilk kez örgütlenen Keramik-İş Sendikası yöneticileri işverenin yasalara aykırı bu davranışını engellemişlerdir.

İşçilerin en doğal haklarını bile kullanmaya tahammül edemeyen işverenlerin baskı yoluyla grevi dağıtmaya kalkışması işçiler tarafından büyük tepkiyle karşılanmış ve bu tip yöntemlerle haklarının çiğnenmesine müsaade etmeyeceklerini, bunun için baskılar karşısında yılmayacaklarını açıklamışlardır.

GEÇTİĞİMİZ 15 GÜNDE DÜNYADA NELER OLDU?

Kapitalist ülkelerde yeni bir grev dalgası bekleniyor

Önümüzdeki sonbahar aylarında gelişmiş kapitalist ülkelerde yeni bir grev dalgası beklenmektedir. Kapitalist ülkelerde ekonomik bunalımın derinleşmesi, burjuva hükümetlerin bunalıma çözüm bulamamaları, beklenen yeni grev dalgasının başlıca nedenidir. Federal Almanya, Fransa, İtalya, İngiltere gibi Avrupa'nın belli başlı kapitalist ülkelerinde son aylarda iş uyuşmazlıkları hızla artmaktadır. İşverenler, işçilerin büyük bir çoğunluğunu işten çıkarma tehdidini savurmaktadırlar. Bu durumda işverenler, işçiler üzerindeki sömürüyü yoğunlaştırmaya ve çalıştırdıkları işçilerin sayısını azaltmaya çalışmaktadırlar. Diğer taraftan artan enflasyon işçilerin elindeki gelirleri süpürüp götürmektedir. Bu durumda yeni bir grev dalgasının Avrupa'yı kaplaması hiç de sürpriz olmayacaktır. *İşçi sınıfı* gözüpek ve kararlı bir mücadeleyle patronlara gereken cevabı verecektir.

Avrupa'da iş kazalarında en fazla ölenler yabancı işçiler

Kapitalist Avrupa ülkelerinde iş kazalarından en çok zarara uğrayanların, genç işçilerle bu ülkelere çalışmak üzere dışardan gelen göçmen işçiler olduğu ortaya çıkmıştır. Fransa'da yapılan bir araştırmaya göre, sanayi ve ticaretin on beş sektöründe iş kazası kurbanlarının yüzde 34,4'ünü 20 ile 30 yaş arasındaki gençler oluşturmaktadır. Diğer taraftan, iş kazasında yaralanan ya da ölen göçmen işçilerin sayısı, yerli işçilerin dört katıdır. Oysa göçmen işçiler, iş kazalarının yoğun olduğu işkollarında toplam işçilerin azami yüzde 6'sını meydana getirmektedirler.

Bu rakamlar diğer kapitalist Avrupa ülkeleri için de yaklaşık aynı düzeydedir. Son haftalarda yapılan açıklamalara göre iş kazalarının sayısında 1976 yılının ikinci yarısından sonra hızlı bir artış gözlenmektedir.

Bu gerçekler, kapitalist Avrupa ülkelerinde tekellerin, kendi ülkelerinde işsizlerin sayısı çığ gibi büyürken, en ucuza ve en kötü şartlarla çalıştırmak üzere işe aldıkları yabancı işçilere karşı, en ağır baskı ve sömürü yöntemlerini uyguladıklarını göstermektedirler. Türkiye, Yunanistan, İtalya gibi daha yoksul ülkelerden gelen yabancı işçilerin bu insanlık dışı durumu, ancak bulundukları ülkelerin işçi sınıfının mücadelesine katılmalarıyla ve bütün ülkelerin işçilerinin kardeşçe dayanışmasıyla ortadan kaldırılacaktır.

Yabancı işçiler sömürüldükleri yetmiyormuş gibi iş güvenliğinden de yoksunlar.

İNTUR işçileri, bütün baskılara ve sömürüye rağmen haklarını sonuna kadar savunmaya kararlılar.

İNTUR inşaatında iki bin işçi sendikasız sigortasız çalışıyor

GÖREV (Ankara)

Ankara'nın batısında, gecekondu semti Çukurambar Mahallesi yakınında 5140 dairelik yeni bir site yapılıyor. Gazetelerde hergün sayfalar dolusu ilanlarını gördüğümüz sitelerden. İnşaatı İntur Şirketi yürütüyor.

Site inşaatında 2.000 işçi çalışıyor. Kars'tan, Çorum'dan, Sivas'tan, Kırşehir'den gelmiş işçiler. Aydınlık geniş kaloriferli daireler yapıyorlar. Ama kendileri kapısından başka hava alacak yeri olmayan ranzalı, esir kampı barakalarını andıran koğuşlarda kalıyorlar. Yaptıkları geniş, lüks dairelerde hiçbir zaman oturamaycaklarını bilerek. Ordu'lu yaşlı bir işçi "afedersiniz, köpek bile kalmaz burda, ama biz mecburuz" diyor. "Yataklarımızı beraberimizde getirir, giderken de götürürüz."

İntur işçilerinin sorunları saymakla bitmiyor. Başta ücret sorunu olmak üzere, sigorta, işgüvenliği, patron sömürüsüne eklenen taşaron, çavuş sömürüsü, yemek sorunu, sendikasızlık.

İntur'da yevmiye 80-90 lira. Sıkı çalışan 100 lira da alabiliyor, ancak paralarını iki ayda bir alabiliyorlar. İşçilerin çoğu sigortasız. Sigorta primi ödemeyen patron bu yolla da yüzbinler kazanıyor. İşyerinde işgüvenliği yetersiz. Başlık ve emniyet kemeri yok denecek kadar az. Bu yüzden yüksekten düşüp ölen, yaralananlar olmuş. Gözünü kaybeden olmuş. "Bunların hepsi ortada kaldılar" diyor işçiler. Bir de, işyerine işçi bulan çavuşlar var. Bunların sayısı 50 kadar. Hemşerilerini, hısım akrabalarını getirip işe sokmuşlar. Buna karşılık, oturdukları yerden ücretlerden pay alıyorlar. Patronlar elele sömürüye katılıyorlar.

Üç ay öncesine kadar işyerinde sıcak yemek çıkarken, artık ancak mühendis ve teknisyenlere veriliyor. İşçiler, öğlenlerini peynir ekmekle geçiştiriyorlar.

Site'de fiilen sendika yok. "1974'te üç gün direndik" diyor bir işçi, "Patron sendikası vardı. Türk-İş'e bağlı. Sendikacılır bir konuşma yapıp gittiler. Sendika hiç bir hak sağlanamadı. İşçilerin çoğu da sendikadan habersiz."

İnşaatta çalışan çok sayıda çocuk işçi var. 13, 14, 15 yaşlarında. Babalarıyla, ağabeyleriyle beraber gelmişler. Okuma çşğında çocuklar.

İntur işçileri geleceğe ümitle bakıyorlar. "Görev gazetesi dertlerimize sahip çıkıyor. Biz de kendi haklarımızı sonuna kadar savunmaya kararlıyız" diyorlar.

Lüks apartman daireleri yapan emekçiler fotoğrafta görülen insanlık dışı yerlerde kalıyorlar.

Kırıkkale'de sarı sendikalar işçiyi yine sattılar

Kırıkkale'de kurulu Makina Kimya Endüstrisi Kurumu'na bağlı işyerlerinde çalışan 9 binden fazla işçi, büyük ölçekte üretim yapan işyerlerinde çalışmalarına karşılık madeni eşya iş kolundaki diğer işçilerden daha düşük ücret almaktadırlar.

Geçtiğimiz haftalarda 5 işyerinde yetkili olan Türk-İş'e bağlı faşist yönetimindeki Türk-Metal Sendikası, 4 işyerinde yetkili olan sosyal demokrat eğilimli Yeni Metal-Eş Sendikası ve Barut Fabrikasında yetkili MİSK'e bağlı Barut-İş Sendikası işçilerden habersiz yürüttükleri sözleşme görüşmelerinde uyuşmazlığa düşmüşler ve grev kararı almışlardı. Grevler Bakanlar Kurulu kararı ile ertelenmişti.

Ancak geçtiğimiz günlerde Türk-Metal ve Barut-İş sözleşmeleri imzalamışlar ve grev kararı alınmasına nede olan pek yüksek olmayan ücret artışını kabullenmişlerdir. Kabul edilen ücret artışı birinci yıl için 8, ikinci yıl için 8 lira olmak üzeresaat ücretinde iki yılda 16 liradır. Böylece sarı sendikacılık Kırıkkale'de bir kez daha gerçek yüzünü ortaya koymuştur. MKE işçileri çetin mücadeleler bekliyor. Emekçiler ilerici sendikal hareketin bayrağını işyerlerine dikmekle bölgelerinde yıllardır süregelen anti-demokratik baskı ve uygulamalara da dur diyebileceklerdir.

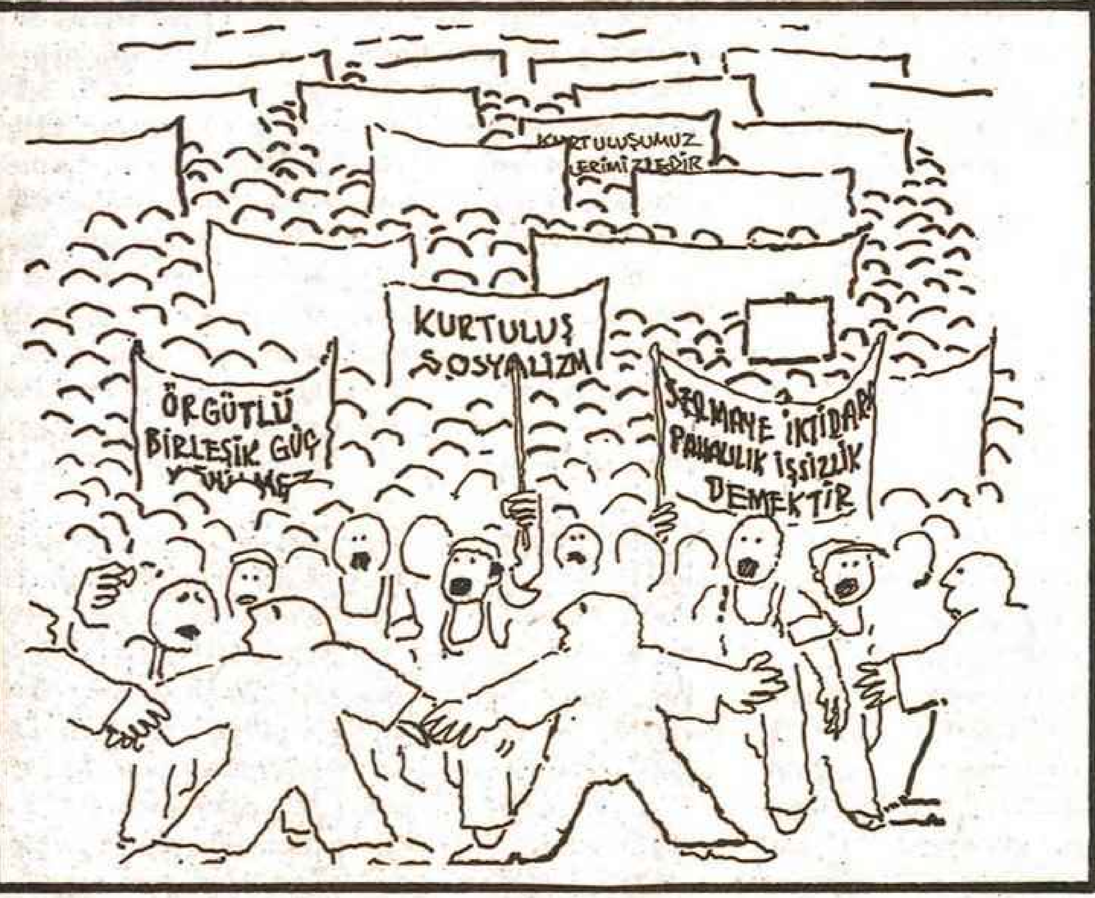
Türkiye'de fiyatlar nasıl artıyor?

Son yıllarda tüm kapitalist ülkelerde fiyat artışlarından yakınılıyor. Türkiye ise fiyat artışları açısından dünyada ilk sıralara yükselen ülkeler arasında. Son bir yıllık fiyat artışı resmi değerlere göre yüzde 26.

Türkiye'de hızlı fiyat artışları 1970 yılından itibaren başladı. 1960-1970 döneminde bugüne oranla da az fiyat yükselmesi oluyordu. 1970 yılına gelindiği zaman, Türkiye sermayedarları yeni sermaye birikimleri peşindeydiler. Dünyada da fiyatların yükselmesi, Türkiye'nin parasının değerini düşürmesi, fiyat artışlarının hızlanmasına yardımcı oldu.

Yeni yeni büyük şirketler kuruldu. Özel sektör gerçekten "gelişti". Kâr oranları da arttı. Kâr oranlarının artması, fiyatların yükselmesiyle birlikte gelişti. 1977 yılına gelindiğinde, Koç'ların, Sabancı'ların, Sapmaz'ların 1970 yılındaki mal varlığı 10 kat, 20 kat artmış oldu. Emekçilerin satın alma gücü de aynı oranda geriledi.

Şimdi Türkiye sermayedarları yeni yöntemlerle fiyatlara zam yapıyorlar. Fabrika'dan malın çıkış fiyatı değiştirilmiyor. Sermayedar yeni şirketler kurup malı oralardan dolaştırıyor. Sözgelimi Koç'un taşıt aracı üreten her fabrikasına karşılık aynı taşıt araçlarını pazarlayan üç şirketi, iki de bayii var. Yani, fabrikadan çıkan bir mal beş el değiştiriyor. Böylece de bir zam yapılıyor.

Bir yılda fiyatlar ne kadar arttı

MALLAR	1976 AĞUSTOS	1977 AĞUSTOS
PİRİNÇ	13.60	28.00
BULGUR	6.20	10.00
MAKARNA	8.00	11.00
PATATES	4.00	5.00
KURU FASULYE	13.00	17.00
NOHUT	9.00	15.00
KURU SOĞAN	4.00	5.00
DOMATES	2.75	6.00
PATLICAN	3.80	7.00
ET (SIĞIR)	40.00	70.00
ZEYTİNYAĞI	23.00	27.50
BEYAZ PEYNİR	32.00	50.00
LİMON	1.25	2.50
BASMA	12.00	20.00
ZEYTİN	25.00	38.00
KAVUN	3.50	6.00
KARPUZ	3.00	5.00
KİRAZ	10.00	25.00
ERİK	7.00	15.00

Dargelirliler pahalılık karşısında çaresiz

Dar Gelirlilerin artan fiyatlar karşısında bakkallara, manavlara yanaşması olanaksız

Sanayiciler ücretlerin dondurulmasını istiyor

İŞÇİLER, MEMURLAR, EMEKLİLER VE DİĞER DAR GELİRLİLERİN ÜCRET VE MAAŞLARI ARTMAZKEN FİYATLAR BÜYÜK SERMAYENİN YARARINA HIZLA YÜKSELİYOR.

Son haftalar içinde ekonomimiz çevresinde hızlı bir trafik gelişmekte. Bir yandan uluslararası tekellerin ve Para Fonunun temsilcileri Türkiye'nin alması gereken ekonomik tedbirleri açıklamaktalar, öte yandan yurt içinde sanayiciler verdikleri demeçlerde hükümete yapılması gerekenleri dikte ettirmekteler. Hükümet sözcüleri ise "İstikrar paketi" adı altında bu iç ve dış baskılara boyun eğeceğini açıklamaktan geri durmamakta.

İşverenler adına Demirel'le görüşen Sanayi Odaları Birliği Başkanı Sakıp Sabancı "Sanayinin güncel sorunları" adı altında bir muhtıra verdi. Sabancı "Acil tedbirler alınması" gerektiğini öne sürdü. En önemli sorunun ise "Ücret artışları ile kalkınma hızının yavaşlatılması" olduğunu söyledi. Sabancı ayrıca ithalatın kısıtlanmasını da önerdi.

DAR GELİRLİLERİN DURUMU

İşverenler ücretlerin dondurulmasını isterlerken ücret ve maaş gelirleriyle geçinmek durumunda olan işçiler, memurlar, emekliler ve diğer dar gelirliler bir yandan yeni açık zamlar, öte yandan süratle artan fiyatlar karşısında git gide büyük bir bunalımın içine girdiler. Dar gelirliler için artık et, peynir gibi bazı gıda maddelerini alabilmek başlı başına bir sorun oldu. Sebze ve meyva fiyatları ise alabildiğince ve denetimsiz olarak artmakta. Dar gelirliler bu nedenle sofrasından hergün yeni gıda maddesinin eksildiğini görüyor.

İşverenlerin sendikalarla girişecekleri yeni dönem toplu iş sözleşmelerinde ücretdondurulması girişimlerini sürdürmeleri bekleniyor. Bu nedenle sendikaların grev eylemlerinin önümüzdeki dönemde yoğunlaşması beklenmekte. Memur ve emekli kütlesinin ise durumu daha da kötü. Onlar ancak mali yıl başında Bütçe Kanunu ile maaş katsayıları artarsa bir miktar maaş artışı sağlayabiliyorlar. Ama maaşlar çok düşük bir düzeyde olduğu için yeni yapılan katsayı artışlarının memurlara ve emeklilere bir yararı dokunmuyor.

ZİNCİRLEME TEDBİRLER

Sabancı'nın işverenler adına yaptığı konuşmanın arkasından Başbakan Demirel Sabancı ile aynı ağızı kullanmaktan geri durmadı. Demirel bir açıklamasında "Bir seri tedbiri cesaretle uygulamaya koyacağız ve ekonomimizi dar boğazdan kurtaracağız" dedi. Demirel işçi sınıfının ekonomik ve siyasal haklarının kullanılmasında kısıtlamalardan yana olduğunu açıklamaktan da çekinmedi.

Genel grev konusunda ise MC'nin başı "Genel grev, siyasal maksatla kullanılamaz. Hukuk dışı fiili bir haldir" görüşünü ileri sürdü. İşverenlerin talepleri konusunda ise çok cömert davrandı. Demirel, "ithalatta, bir kısıtlamaya gidilmeyecektir. Ancak, gereksiz ithalat taleplerinin karşılanması diye birdurum yoktur." dedi. Demirel, bu görüşleri ile işadamlarının yüreğine soğuk sular serpti. Bulancak bütün dış kredi kaynaklarının işverenlerin rahat ithalat yapabilmesi için onların hizmetine sunulacağını ortaya koydu.

Sermayenin temsilcileri soldan sağa Feyyaz Berker, Sezai Dıblan ve Halit Narin isteklerini açıklıyorlar

Türkiye'de kapitalizmin bunalımı...

– 1970 yılında da Demirel devalüasyon kararını bugünküne benzer gelişimlerin sonunda verdi.

1970 yılında da ekonomi çıkmazdaydı. Demirel devalüasyon yaptı, 12 Mart faşizmi işçi ücretlerini dondurdu.

Şu günlerde ağırlaşan ekonomik koşulların yarattığı bunalım Türkiye kapitalizminin sık rastladığı bir olay. Daha önce 1946, 1958 ve 1970'de benzeri bunalımlar oldu. İşte 1970 ve 1977 Türkiye'si:

- Elimizdeki rakamlar ekonomimizin şimdiye kadar olduğu gibi, 1969 yılında da istikrarlı bir gelişme kaydettiğini gösteriyor.
  SÜLEYMAN DEMİREL
  5 TEMMUZ 1969
- Fiyat artış nisbetlerinde yüzde 50 azalma vardır. Bu gelişmeler hükümetin istikrar politikasındaki başarısını açıkça göstermektedir.
  SÜLEYMAN DEMİREL
  10 ARALIK 1975
- Aldığımız bilgiler genellikle ekonomimizin sağlam çerçeve içinde bulunduğunu göstermektedir.
  SÜLEYMAN DEMİREL
  8 TEMMUZ 1970
- 1976 yılında herhangi bir malın yokluğu ve darlığı sözkonusu olmayacaktır.
  SÜLEYMAN DEMİREL
  10 TEMMUZ 1976
- Memleket bir enflasyon tehlikesiyle karşı karşıya değildir.
  SÜLEYMAN DEMİREL
  26 EKİM 1970
- Fiyat istikrarının sağlanması için para, kredi, maliye ve dış ekonomik ilişkiler politikasının gerektirdiği zincirleme tedbirler uygulanacaktır.
  SÜLEYMAN DEMİREL
  19 AĞUSTOS 1977
- Türkiye'de ihtilal ve devalüasyon olmayacaktır.
  TİCARET BAKANI GÜRHAN TİTREK
  30 HAZİRAN 1970
- Devalüasyon yapılmayacaktır.
  MALİYE BAKANI CİHAT BİLGEHAN
  26 AĞUSTOS 1977
- Suni fiyat artışlarının, mal stoklarının ve normal kâr hadlerinin üzerindeki satışlar önlenmelidir.
  İÇİŞLERİ BAKANI MENTEŞOĞLU'NUN
  26 AĞUSTOS 1970 GÜNLÜ GENELGESİ
- Darlığı çekilen malları bildirin.
  TİCARET BAKANI AGAH OKTAY
  GÜNER'İN VALİLİKLERE TELEFON EMRİ
- Türk lirasının gerçek değerine kavuşturulması için devalüasyona gidilmesi gerekmektedir.
  İZMİR İHRACATÇILAR BİRLİĞİ
  27 NİSAN 1970
- Türk lirasının dış değeri gerçekçi şekilde tesbit edilmelidir.
  ODALAR BİRLİĞİ
  20 AĞUSTOS 1977
- Uluslararası para fonu yüzde 40-50 oranında bir devalüasyona gidilmesi için Türkiye'ye baskı yapmaktadır. Ancak hükümetin siyasal bazı düşünceler dolayısıyle devalüasyon tarihini geciktirdiği bilinmektedir.
  THE SUNDAY TİMES (6 MAYIS 1970
- Türkiye'nin devalüasyon yapması bekleniyor.
  YABANCI BASIN (1977)

HASAN USTA

ALPER-MEHMET

HASAN USTALARA GEÇEN AKŞAM MİSAFİR GELİR...
HOŞGELDİNİZ BUYRUN..
KOMŞULAR..SİZE BİR MÜJDEM VAR...
NE VAR.. NE OLMUŞ?..
MEMLEKETİMİZ HEP GERİDE KALMAKTAN KURTULDU!
ALLAH ALLAH N'APMIŞIZ YAHU..
GAZETELERİ OKUMADINIZ MI.. FİAT ARTIŞINDA TÜRKİYE BİRİNCİ SIRADA..
OHOO.. GÖĞSÜMÜZÜ GERE GERE DOLAŞIRIZ ARTIK..
ELBETTE.. HANIM BİZE Bİ KAHVE YAPARSIN ARTIK BUNU KUTLAMAK İÇİN
NE KAHVESİ HASAN..KAHVE Mİ VAR PİYASADA..
KAHVEDEN VAZ GEÇTİK, BİZ YEMEK PİŞİRMEK İÇİN TÜP GAZ BİLE BULAMIYORUZ...
EEE.. BACI.. NE YAPACAKSIN.. MEMLEKET KALKINIYOR.. VATANDAŞ TA KEMERLERİ SIKIYOR..
BİZ KEMERLERİ SIKIYORUZ AMA ANLAMADIĞIM ŞEY.. ŞU MEMLEKET Bİ TÜRLÜ KALKINMIYOR..
PATRONLAR HÜKÜMETE MUHTIRA VERMİŞLER: "ZAM YAPIN.. ÜCRETLERİ DONDURUN, ARKANIZDAYIZ" DİYE..
BUNDAN ÂLÂ KALKINMA MI OLUR..
VALLA ASLINDA HAKLILAR.. BİRİLERİ KALKINIYOR HAKKATEN. AMA BUNLAR BİZ EMEKÇİLER DEĞİLİZ..
NEYSE.. BARİ BİRAZ MEYVE GETİR DE YİYELİM..
AMAN İYİ YIKAYIN KOLERA VAR.
KOLERA DEĞİL EFENDİM.. "BARSAK GASTRO" BİLMEMNESİ
NEYSE.. İŞTE ONDAN VAR.
YIKAMASINA YIKIYORUZ.. AMA ASIL PİSLİK SULARDA..
ÖYLE.. KOSKOCA MAHALLEDE BİR ÇEŞME VAR YAKLAŞMAYA KORKUYOR İNSAN..
GEÇER GEÇER.. BUNLAR DA GEÇER.. DEMİREL TELEVİZYONDA GERDAN KIRA KIRA SÖZ VERDİ.. BİR AYA KADAR ELEKTRİK KISINTISI BİLE KALKACAKMIŞ...
TÜH BEE...
HAY BEN BÖYLE.......
N'APACAKSIN ARKADAŞ... KALKINIYORUZ İŞTE..
BARİ ŞU MUMU YAKALIM DA, ONLAR KALKINADURSUN BİZ DE DERDİMİZE YANALIM...

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

BORAN: "ÖRGÜTLÜ BİRLEŞİK GÜÇ YENİLMEZ"

(Baştarafı sayfa 1'de)

kendiliğinden bir kutuplaşmanın olduğunu belirtmiş ve bu kutuplaşmanın büyük sermayenin işçi-emekçi kitlelerin demokratik özgürlüklerine, sosyal ekonomik haklarına ve çıkarlarına karşı giriştiği yoğun saldırıyla daha da keskinleştiğini söylemiştir.

> "FAŞİZMİ VE DESTEKÇİSİ EMPERYALİZMİ GERİLETMENİN, GİDEREK HEPTEN YOK ETMENİN YOLU, DEMOKRATİK TOPLUMSAL MUHALEFETİN ÖRGÜTLÜ BİRLİĞE KAVUŞTURULMASINDAN, KAVUŞTURULARAK GÜÇLENDİRİLMESİNDEN GEÇER."

Boran, bu durum karşısında emperyalizme ve faşizme karşı örgütlü, birleşik güçler topluluğunu oluşturmak ve geliştirmek gerektiğini, bunun yolunun da işçi sınıfının öncülüğü altında emperyalizme ve tekelci kapitalizme karşı tüm çalışan kitlelerin işbirliğinin ve dayanışmasının sağlanması olduğunu belirtmiştir. TİP Genel Başkanı Boran, işbirliği ve dayanışmanın genel ve soyut çağrılardan çok, somut hedeflere yönelik somut örgütlenme ve eylemlerle olacağını vurgulayarak şöyle devam etmiştir: "Siyasal örgütlerle siyasal olmayan örgütleri emperyalizme ve faşizme karşı ortak hedeflerde ortak eylemlere yönlendirecek yasal örgütlenme biçimleri mümkündür. Yalnız bu nokta unutulmamalıdır ki, dayanışması ve bütünleşmesi gereken temel güçler işçi sınıfı ve kol/kafa emekçisi kitlelerdir. Varolan örgütlerin dayanışması ve birlikteliği, onların, bu temel toplumsal güçleri harekete geçirmenin manivelaları olabilmeleri açısından öngörülür. Emperyalizme ve faşizme karşı büyük kitleleri demokratik mücadeleye sokabilmek için, hem varolan örgütlerin işbirliğini ve dayanışmasını sağlayacak, hem kitleleri doğrudan örgütleyecek örgüt biçimleri oluşturulabilir ve oluşturulmalıdır."

Demokratik güçlerin anti-faşist eylem birliğinin ve mücadelesinin yalnız Milliyetçi Cephe'nin ömrüyle sınırlı olmadığını belirten Boran, faşizmin ve dışa bağımlılığın temelinin sınıfsal olduğunu vurgulamıştır. İşçi ve emekçi kitlelerin ve demokratik güçlerin mücadelesinin gericiliği, baskıcılığı, faşizmi doğuran yapısal ve sınıfsal kaynaklar kurutuluncaya kadar sürdürüleceğini belirten Boran, faşizmi yok edecek gücün de sınıfsal olduğunu, işçi sınıfı ve emekçi kitleler olduğunu söylemiştir. Boran konuşmasının sonunda "Faşizmi ve destekçisi emperyalizmi geriletmenin, giderek hepten yok etmenin yolu, demokratik toplumsal muhalefetin böyle bir örgütlü birliğe kavuşturulmasından, kavuşturularak güçlendirilmesinden geçer. Cepheleşmeye, bölücülüktür diye karşı çıkmak hem gerçekçi bir tutum değildir, hem de gericiliğin ve faşizmin işini kolaylaştırmaktadır." demiştir.

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, konuşmasını "Örgütlü, Birleşik Güç Yenilmez" sloganıyla bitirmiştir.

TİP MERKEZ YÖNETİM KURULUNUN AÇIKLAMASI

Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu'nun 13-14 Ağustos tarihlerindeki toplantasında kabul edilen bir açıklama, geçtiğimiz günlerde broşür halinde yayınlanmıştır.

"Örgütlü, Birleşik Güç Yenilmez" adlı broşürde, Türkiye'de anti-faşist, anti-emperyalist güçlerin birliği sorunu işlenmekte ve Türkiye İşçi Partisi'nin, bu yolda üzerine düşen her türlü göreve hazır olduğu vurgulanmaktadır. Broşür, şöyle sona ermektedir:

> "GÜÇ VE İŞBİRLİĞİ YOLUNDA ATILACAK HER İLERİ ADIM, BİRLEŞİK HAREKETİ YURT ÇAPINDA ÖRGÜTLEMEDE KAZANILACAK HER BAŞARI, DEMOKRATİK GÜÇLERİ TÜMÜYLE DAHA ETKİN KILACAK; EMPERYALİZMİN VE FAŞİZMİN GERİLETİLMESİ VE DEMOKRASİNİN GELİŞMESİNDE YENİ ATILIMLAR İÇİN OLANAKLAR SAĞLANACAKTIR."

"Güç ve işbirliği yolunda atılacak her ileri adım, birleşik hareketi yurt çapında örgütlemede kazanılacak her başarı, demokratik güçleri tümüyle daha etkin kılacak; emperyalizmin ve faşizmin geriletilmesi ve demokrasinin gelişmesinde yeni atılımlar için olanaklar sağlanacaktır.

"Türkiye İşçi Partisi tarafların eşit haklarla katılacakları, faşizme karşı olan siyasi parti, birlik, sendika, dernek, kuruluş ve örgütlerin temsil edilecekleri birleşik bir hareketin hızla geliştirilebilmesi, demokratik toplumsal muhalefetin örgütlenip güçlendirilmesi için üstüne düşen her türlü göreve hazırdır."

Faşist saldırılar artıyor

Faşist sürülerin saldırıları olanca hızıyla sürüyor. Faşist saldırganlar yalnızca TİP'lileri, sosyalistleri değil, tüm ilericileri, demokratları hedef alıyor.

Geride bırakılan günlerde faşistler TİP Samsun İl Örgütü binasına saldırdılar. Geceleyin binanın kapısını kırarak içeri giren faşist beslemeler, içeride bulunan eşyaları dışarı taşıyarak yaktılar, tahrip ettiler.

Malatya'da ise TİP İl disiplin kurulu üyesi Adil Ekicinin mobilya mağazası faşistler tarafından dinamitlendi. Adil Ekiciye saldırıldı.

Faşist saldırıların yanısıra anti-demokratik baskılar da yoğunlaşıyor. Gene Malatya'da TİP İl Saymanı, Sümerbank işçisi Mehmet Açıkgöz, grev yerinden polisler tarafından alınarak karakolda dövüldü. Ardından da kimseye birşey söylememesi için tehdit edildi.

Ankara'da TİP V. İl Temsilcileri toplantısı sırasında beş TİP üyesi bir süre için polis tarafından gözaltına alındı.

Bulaşıcı hastalıklar giderek yaygınlaşıyor

(Baştarafı sayfa 1'de)

- Bu yıl buğdayda, "ROPE" isimli bir hastalık saptandı, gerekli önlem alınmadı.
- Kağıthane'de kurulu Mayadağ ve İzmit'te kurulu Pakmaya fabrikalarının ürettiği maya, sıcakların etkisiyle bozuldu ve denetimsizlik sürdü.
- Terkos suyunun ulaşamadığı Kocasinan ve Yenibosna çevresinde kullanılan Mahmudiye ve Su Birliğine ait kuyularda "hastalık yapan mikroplar" saptanmasına karşın, bu kuyular kapatılamadı, sadece klorlanmakla yetinildi.
- Ekmek fırınlarının gerekli un stoklama yerlerine sahip olmamaları ve temiz su ihtiyaçlarını çözümleyememeleri nedeniyle, hastalık yaygınlaştı.
- Aşılama kampanyasının son derece yetersiz olduğu görüldü, bazı aşıların bulunmadığı saptandı.
- Çöpler toplanamadı. Konuyla ilgili olarak İstanbul Belediye Başkanı Ahmet İsvan "yeterli çöp arabası, yeterli işçi ve para olmaması nedeniyle, İstanbul'da salgını önlemenin olanaksız olduğunu" söyledi.

Bağırsak hastalıklarından ölenlerin çoğunluğunu emekçi çocukları oluşturmaktadır. Ve son bir ay içersinde yurt çapında 100'e yakın ölüm olayı saptanmıştır. Salgının büyük çapta görüldüğü illerin başında Gaziantep, Diyarbakır, Ankara ve İstanbul gelmektedir. MC yetkililerinin olayı gizlemelerine karşın sağlık uzmanları tifo ve koleranın da hastalıklar arasında olduğunu belirttiler bu durum hastane raporlarıyla da saptandı.

ANKARA'DA DURUM

Ankara'da ise durum Türkiye'nin öteki şehirlerinden pek farklı değil. Salgın hastalıkların oluşması için bütün koşullar Ankara çevresindeki gecekondu mahallelerinde mevcut. Bu mahallelerden biri de Tuzluçayır'ın yukarısındaki ÇÖPLÜK mahallesi. Bu mahallede oturan üçbin kadar emekçi Ankara'nın tüm çöpünün döküldüğü vadinin çevresinde çöplükten en fazla 20 metre uzaklıktaki evlerinde yaşıyorlar. Eğer buna yaşamak denilirse. Hergün buraya, evlerinin yanıbaşına 1200 ton çöp dökülüyor. Hergün çöpler içindeki teneke, cam, plastik ve kağıtların toplanması işi sigortasız çalıştırılan çocuklar tarafından yapılıyor. Ama "çöp patronları" bu işten her yıl milyonlarca lirayı ceplerine indiriyorlar.

Çöplerle içiçe yaşayan binlerce emekçinin hayatı her an tehlikede. Bir salgın hastalığın çıkması ise an meselesi. Sıcakların da etkisiyle çevreye mikrop ve sinek yayan bu çöpler çevre halkına dünyayı karanlık ediyor. Sineklerden göz açmaya, kokudan nefes almaya olanak yok. Çöplükte yaşayan emekçilerin 1977 yılı içinde Başkent'in çevresindeki acı yaşamlarıyla ilgilenen bulunmuyor.

GÖREV
15 GÜNLÜK GAZETE
Sahibi: Türkiye İşçi Partisi adına:
Behice BORAN
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
Neşet KOCABIYIKOĞLU
Yönetim Yeri:
Gazi Mustafa Kemal Bulvarı 42/3 Maltepe
ANKARA
İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 23/1
Yıllık abone bedeli: 35 TL.
Baskıya hazırlayan: ÇIĞ Yayıncılık Ltd.
Tel: 17 97 04
Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri

> MC taban fiyatlarıyla büyük sermayenin ekonomik çıkarlarına öncelik tanıdığını bir kez daha kanıtlamış oldu.

Küçük üreticiler örgütlenip etkin güç haline gelmelidir

Taban fiyatları büyük sermayenin istediği gibi saptandı

Akın ERTEK

II. MC hükümeti tarımsal ürünlerin taban fiyatlarını açıkladı. Taban fiyatları bu sene daha düşük tesbit edildi. Şimdiye kadar zaten küçük üreticiler için yeterli olmayan taban fiyatı seviyesi, MC'nin zam furyasında, küçük ve orta üreticiler tarafından tepkiyle karşılandı. Buna karşılık açıklanan yeni taban fiyatları büyük sermayeyi memnun etti. MC bununla büyük sermayenin ekonomik çıkarlarına öncelik tanıdığını bir kere daha kanıtlamış oldu. Büyük toprak sahipleri şimdilik bir tepki göstermiş değiller. MC'nin toprak reformunu rafa kaldırması, uygulamanın büyük toprak sahiplerinin lehine dönüştürülmesi ve tarım alanındaki vergilendirmenin savsaklanması gibi konulardaki politikası ve siyasi ilişkileri buna etki etmiş gözükmektedir.

Yeni taban fiyatları yüzde 5-14'lük bir artış sağlıyor. Her ne kadar bu düşük artış küçük ve orta üreticiler için yarar sağlamıyor olarak gözükse de özünde sorun daha değişiktir. Tarımsal ürünler büyük ölçüde sanayi hammaddesidir. Diğer taraftan Türkiye'nin dış ticaretinde rol oynadığı için döviz bakımından yine sanayiciler için önemlidir. Bu nedenle sanayiciler tarımsal ürünleri mümkün olduğu kadar ucuza elde etmeye bakarlar. Fakat diğer yandan büyük toprak sahipleri tarımsal ürünlerini mümkün olduğu kadar yüksek satmaya çalışırlar. Bu nedenle taban fiyatları yüksek tesbit edilse bile bu ürünler devlet eliyle sanayiye ucuza aktarılır. Aradaki fark ise devlet bütçesinden karşılanır. Bu ise enflasyonu körükler. Bunun yükünü yine emekçiler ve dar gelirliler çeker ve çekiyorlar da. Ayrıca tarım ürünlerinin gıda maddesi olması nedeniyle bu hayati maddelerin pahalanması halkın geçim şartlarını zorlaştırır.

Son destekleme alımlarının da gösterdiği gibi Türkiye'de tarım kesiminin ekonomik ve politik etkinliği gittikçe azalmaktadır. II.MC ekonomik dar boğazdan kurtulmak için sanayi kesiminin ekonomik ve politik çıkarlarını devamlı ön planda tutmakta ve bu doğrultuda hareket etmektedir. Bunun sonucu artan enflasyon oranı, hayat pahalılığı, tüm emekçileri hergün daha zor geçim koşulları içine itmekte ve halkın buna tepkisini önlemek için MC baskı ve zorbalık politikasını yaygınlaştırmaktadır. Tarım kesimindeki küçük ve orta üreticilerin büyük çapta örgütsüz oluşu MC'nin işini kolaylaştırmaktadır. Yoksul ve orta üreticilerin durumlarının iyileştirilmesi ve sömürüye karşı direnebilmeleri örgütlenmelerinin gün geçirilmeden gerçekleşmesini zorunlu kılmaktadır.

Tarım emekçileri; taban fiyatları onlara hiçbir yarar sağlamıyor.

AÇIKLANAN BAZI TARIM ÜRÜNLERİNİN TABAN FİYATLARI

ÜRÜNLER	1976	1977
Fındık	14,5 lira	16,5 lira
Yüzde 16'lık pancar	58 kuruş	62 kuruş
Yüzde 17'lik pancar	62 kuruş	68 kuruş
Koza	80 lira	100 lira
Çekirdeksiz kuru üzüm	10,5 lira	12 lira

Sosyalist ülkelerde kooperatifler dayanışma örgütleridir

Sosyalist ülkelerde kooperatifler özellikle tarım alanında çok önemli rol oynarlar. Gerçek anlamda birlik ve dayanışma örgütleri biçiminde faaliyet gösterirler. Makineleşme temeli üzerinde özendirme ve örneklerle ikna yoluyla kooperatifleşme sağlanmaya çalışılır. Sınıf çıkarları doğrultusunda değil, sömürüyü ortadan kaldırma ve köy-şehir farklılıklarını azaltma yolunda faaliyet gösterirler. Bu nedenle demokratik bir işleyişe sahiptirler. İşçi sınıfı iktidarının kurulmasıyla kooperatifler kapitalist toplumdaki yoz içeriğinden kurtularak, gerçek anlamlarını kazanacak ve sömürüsüz bir toplum için işlev görecektir. Yoksul üreticilerin, emekçilerin büyük burjuvaziye ve büyük toprak ağalarına karşı mücadeleleri, kooperatiflerin tabanlarını temsil eden ve demokratik işleyişe kavuşturulmasıyla güçlenecektir.

Türkiye'de kooperatifçilik kağıt üzerinde kalıyor.

Türkiye'de kooperatifler büyük ölçüde kağıt üzerinde kurulmuş örgütler olmaktan öteye gitmemiştir. 1975 yılı bilgilerine göre 4 milyon 300 bin kişi 23 735 kooperatife üyedir. Ancak bu örgütler büyük ölçüde kooperatif üyelerine sağlanan belli ayrıcalıklardan yararlanmak amacıyla kurulmuştur. Tarım kredi kooperatifleri üyelerine Ziraat Bankası, esnaf ve zanaatkar kooperatifleri üyelerine Halk Bankası tarafından kredi verilir, köy kalkınma kooperatiflerine yurt dışına gitmede öncelik tanınır. Bu nedenle Türkiye'de kooperatifçilik diğer kapitalist ülkelerde bile görülmemiş ölçüde suni ve yapay hale getirilmiş ve yozlaştırılmıştır.

4 milyon 300 bin kişinin kooperatiflere üye gözükmesine rağmen, nüfusun çok az bir bölümünü kapsamaktadır. Büyük sermayedarlara ve büyük toprak sahiplerine geniş imkanlar sağlanması, devletin buna yardımcı olması sonucunda kooperatiflerde demokratik işleyiş rafa kaldırılmış ve kooperatiflerin yönetimlerinde "profesyonel kooperatifçiler" çöreklenmiştir.

Köy kalkınma kooperatiflerinin büyük çoğunluğu zengin köylülerin ve tüccarların yönetimindedir. Ve bunun sonucunda kalkınanlar bu yöneticiler olmaktadır. Tarım kooperatiflerinin arslan payını büyük toprak sahipleri almakta, yoksul ve orta köylüler hakları olan payları bile alamamaktadırlar. Bu nedenle yoksul ve orta köylüler için bu kooperatifler asgari yararı bile sağlamaktan uzaktır.

Bu çerçeve içersinde kooperatiflerin yoksul emekçi, esnaf ve zanaatkarlar için bir dayanak olması için, kooperatiflerin egemen sınıfların kontrolünden çıkartılması ve demokratik bir işlerliğe kavuşturulmaları gerekmektedir. Kooperatiflerin demokratikleştirilmesi ve genis üye tabanının yararına çalışır hale getirilmesi ise büyük tekelci sermayeye ve büyük toprak sahiplerine karşı mücadeleden geçmektedir. Böylece kooperatiflerde gerçek anlamda birlik ve dayanışmanın sağlanması yolunda maddi temel oluşturulacaktır.

Sosyalist ülkelerde tarım da büyük ölçüde makinalarla yapılıyor.

KOOPERATİF NEDİR?

Belli iktisadi alan çerçevesinde veya meslekte faal olanların ortaklaşa gereksinimlerini karşılamak amacıyla kurdukları kuruma kooperatif denir. Türk Ticaret Kanununa göre kooperatif kurabilmek için en az yedi kişinin, yani ortağın bir araya gelmesi gerekmekte. Kurulan kooperatif tüketim, üretim veya kredi alanında faal olabilir.

Kapitalist toplumlarda kooperatif yoksullaşmaya başlayan küçük üreticinin bir tepkisi olarak doğmuşsa da, tek başına bunun kapitalist düzende durumlarını düzeltmeye yeterli olmadığı ortaya çıkmıştır. Kooperatifler ancak ortaklarıyla eşit ve demokratik bir işleyişe sahipse etkili olabilirler. Bu nedenle kooperatiflerin demokratik bir yönetim ve işlerliğe sahip olması, yoksul üreticilerin ekonomik koşullarının daha iyi bir düzeyde kalması imkanını yaratır.